

er jo ikke første gang, vi behandler de spørgsmål. Sidste gang var sidste forår, og regeringens holdninger til forslagene har sådan set ikke ændret sig meget siden da.

Enhedslisten genfremsætter med B 38 fra ord til andet sit forslag fra i fjor, og jeg kan konstatere, at Enhedslisten også har de samme synspunkter som sidste år. SF foreslår med B 77, at den kommunale børne- og ungdomstandpleje udvides til også at omfatte de 18-26-årige, og der er også et forslag om, at sundhedscentrene skal beskæftige sig med tandsundhed. Ellers ligner SF's forslag i det store og hele B 38, og det er vel også baggrunden for, at de behandles sammen her i dag. Langt hen ad vejen er der tale om ordrette genfremsættelser, og derfor bliver der fra min side også i nogen udstrækning tale om en ordret gengivelse af, hvad jeg sagde sidste forår.

Jeg vil gerne sige, at vi er mange, der umiddelbart har sympati for de forslag, der nu er blevet fremsat gang på gang, for de handler jo om at gøre tandplejen mere tilgængelig, gøre den billigere eller endda gøre den gratis – stor sympati for det. Problemet er bare, at det er en meget stor regning, som Enhedslisten og SF ønsker at skrive ud, og det er også denne gang grunden til, at jeg kan gentage, hvad jeg sagde sidst, nemlig at regeringen ikke kan støtte forslagene.

Tandplejen i Danmark er jo indrettet på den måde, at der er lagt vægt på forebyggelse ved indlæring af gode tandplejevaner gennem den gratis børne- og ungdomstandpleje, og her har vi i Danmark satset massivt. Der bruges flere offentlige ressourcer på den gratis tandpleje til børn mellem 0 og 18 år, end der bruges til voksentandplejen, fordi forebyggelse og tidlig indarbejdelse af gode tandplejevaner netop er så vigtig, og det er jo også en indsats, som har båret frugt. Sundhedsstyrelsen har oplyst, at næsten hver tredje 18-årige forlader den kommunale tandpleje helt uden caries, og det er det højeste tal nogen sinde.

For 10 år siden var det knap hver femte, der forlod børne- og ungdomstandplejen uden caries. I dag er det altså hver tredje, og samtidig viser undersøgelser, at de, der har god tandsundhed i børne- og ungdomsårene, har gode udsigter til også at bibeholde god tandsundhed og gode tandplejevaner gennem hele voksenlivet. Derfor er der grund til at glæde sig over de mærkbare resultater, vi har nået på tandplejeområdet i Danmark, og grund til at bygge videre på dem.

For at gøre overgangen fra børne- og ungdomstandpleje til voksentandpleje så let som muligt er der indført særlig høje tilskud til de 18-25-årige til regelmæssige diagnostiske undersøgelser. Egenbetalingen for en årlig regelmæssig undersøgelse er for tiden 69 kr., hvis man er mellem 18 og 25 år – 69 kr., ja – og jeg må sige, at for mig fremstår 69 kr. om året som et overkommeligt beløb. Jeg tvivler på, at en egenbetaling af den størrelse afholder unge fra at vedligeholde deres tænder i et oplyst samfund som det danske.

Kl. 14.40

SF foreslår, at de 18-25-årige skal føres ind under den kommunale ordning, der gælder for de 0-17-årige. Set i lyset af de meget fordelagtige tilskudsregler, jeg lige har været inde på, mener jeg ikke, at der er nogen grund til at fastholde de 18-25-årige voksne borgere i børne- og ungdomstandplejen. Der er allerede taget et udvidet særligt hensyn til, at overgangen fra børne- og ungdomstandplejen til voksentandplejen skal være så let som muligt, og at incitamenterne til at fastholde de gode tandplejevaner ikke blokeres af økonomiske hensyn.

Tilskud til voksentandplejen gives jo i dag primært til de forebyggende ydelser. Igen – det er jo strategien – for at fremme og fastholde regelmæssige tandplejevaner, så de gode resultater fra den gratis børnetandpleje kan blive videreført gennem hele voksenlivet. Regionerne betaler årligt i omegnen af 1,2 mia. kr. i tilskud til voksentandplejen. Hertil kommer kommunernes udgifter på omkring et par milliarder kroner til børne- og ungdomstandplejen og andre målrettede tilskudsordninger vel i størrelsesordenen 300 mio. kr. i offentlig støtte efter den sociale lovgivning til svage grupper, der ikke selv kan betale tandlægeregningen. Så man må sige, at det store fællesskab, samfundet, allerede i dag i et betydeligt omfang engagerer sig i at betale tandlægeregningen.

Enhedslistens og SF's beslutningsforslag vil altså øge dette engagement og medføre væsentlige offentlige merudgifter, udgifter, som skal findes andre steder på sundhedsområdet. Sådan er det stadig, ligesom det var sidste år. Ifølge Forbrugerstyrelsens Forbrugerrederegørelse for 2005 betaler danskerne ca. 4,2 mia. kr. i egenbetaling for tandpleje. Det svarer i gennemsnit til ca. 1.000 kr. pr. dansker over 18 år. Og nu kommer Enhedslisten og SF altså ædelmodigt og foreslår at give gratis tandpleje og behandling til personer på sociale overførselsindkomster. Der